

CV VÂNT ZIDITOR

Foaia parohiei "Sfinții Trei Ierarhi"
Str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Apare cu binecuvântarea

Î.P.S. Dr. Ioachim arhiepiscop al Romanului și Bacăului
Aprilie 2016

Nr. 10

SFÂNTUL MUCENIC GHEORGHE

Sfântul Mucenic Gheorghe s-a născut în Capadocia, din părinți creștini. A trăit în vremea împăratului Dioclețian (sec. al IV-lea). Datorită vitejiei și victoriilor sale, ajunge conducător de armată.

În anul 303, împăratul Dioclețian va începe lupta împotriva creștinilor. Au fost dărâmate lăcașuri de cult, interzise adunările creștinilor, arse cărțile sfinte, iar cei ce refuzau să aducă jertfă zeilor erau uciși. În fața acestei situații, Sfântul Gheorghe nu se ferește să-și mărturisească credința în Hristos, motiv pentru care va fi întemnițat. Va fi supus la diverse chinuri: loviri cu sulita, tras pe roată, îngropat în var, lespezi de piatră puse pe piept, etc, dar nicio tortură nu l-a făcut să renunțe la credința sa.

Cei prezenți la aceste suferințe, uimiți de faptul că Sfântul Gheorghe a rămas nevătămat și că a înviat un mort, au renunțat la credința păgână și au primit credința în Hristos. Minunea invierii celui decedat, a convins-o și pe împărăteasa Alexandra, soția lui Dioclețian, să îmbratiseze creștinismul.

Sfântul Gheorghe a fost ispitit cu onoruri pentru a jerfi zeilor, dar aceste încercări au fost zadarnice. Pentru că nu a lepădat credința în Hristos, Sfântul Gheorghe este condamnat la moarte prin decapitare, în ziua de 23 aprilie 304, rămânând de atunci zi de prăznuire.

Parohia Sfinții Trei Ierarhi - str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Preot paroh Cîrlan Aurel tel: 0751 590 232

Preot slujitor Bucovineanu Nicolae Cătălin tel: 0766 356 475

Sfântul Gheorghe in iconografie

Iconografia păstrează imaginea Sfântului Gheorghe călare pe un cal, străpungând cu sulița un balaur. Este vorba despre o legendă pioasă, în care Sfântul Gheorghe salvează cetatea Silena, din provincia Libiei, terorizată de un balaur. Această imagine a Sfântului a rămas în amintirea oamenilor ca model de curaj în lupta cu diavolul. Mai este reprezentat într-o mantie roșie, culoare tradițională pentru un martir, dar și ca războinic pedestru sau ca tribun militar în vesminte patriciene, cu o diademă metalică pe cap, cu o platoșă sub mantie, ținând o cruce în mâna dreaptă și o sabie în mâna stângă.

Sfântul Gheorghe pe Steagul Moldovei

Reprezentarea Sfântului Gheorghe doborând balaurul este prezentă și pe Steagul Moldovei, aflat la Mănăstirea Zografu din Muntele Athos. Pe acest steag se află și rugăciunea Sfântului Ștefan cel Mare către Sfântul Gheorghe: "O, luptătorule și biruitorule, mare Gheorghe, în nevoi și în nenorociri grabnic ajutor și cald sprijinitor, iar celor întristați, bucurie nespusă, primește de la noi această rugămintă a smeritului tău rob, a Domnului Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, Domnul Țării Moldovei. Păzește-l pe el neatins în lumea aceasta și în cea de apoi, pentru rugăciunile celor ce te cinstesc pe Tine, ca să Te preamărim în veci. Amin. Și aceasta a facut-o în anul 7008 (1500), în al 43 an al Domniei Sale". Menționăm că pecetea Mitropoliei Moldovei și Bucovinei poartă chipul Sfântului Gheorghe, preluat după steagul de luptă al Sfântului Ștefan cel Mare.

Sfântul Gheorghe ca ocrotitor

În 1222, regele Angliei, Richard Inimă de Leu, l-a ales pe Sfântul Gheorghe patronul spiritual al Casei Regale și al întregii țări. Regele Edward al III-lea a înființat "Ordinul St. George", iar Crucea Sfântului Gheorghe a devenit, mai târziu, steagul Angliei, "Union Jack". Marele Mucenic Gheorghe este considerat și ocrotitorul Georgiei, Armeniei, Maltei, Lituaniei, Serbiei. Amintim ca Sfântul Gheorghe este și ocrotitorul armatei romane.

De Sfântul Gheorghe, aproape un milion de români își aniversează onomastica

Dintre românii care își aniversează onomastica de Sfântul Gheorghe, majoritatea sunt bărbați, purtând numele de Gheorghe sau Ghiorghe, George,

Gheorghiu sau Ghiorghiu.

Dintre femei, sunt cele care poartă numele de Georgeta, Gheorghiu, Ghiorghiu și Geta.

La mulți ani celor ce poartă numele Sfântului Mucenic Gheorghe!

Adrian Cocoșilă

sursa: crestinortodox.ro

FLORIILE - INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM

Sărbătoarea Intrării lui Hristos în Ierusalim este cunoscută în popor sub denumirea de Florii. Părintele profesor Ene Braniște afirmă că această sărbătoare se mai numea și Duminica aspiranților la Botez, deoarece în această zi catehumenii, care fuseseră admiși la Botez, mergeau la episcop pentru a primi Crezul ca mărturisire de credință. Această duminică a purtat și denumirea de Duminica grațierilor, pentru că în cinstea ei, împărații acordau grațieri.

Biserica vede în această sărbătoare înaintarea lui Hristos spre jertfa de pe cruce. El putea să evite moartea, însă, o primește de bună voie pentru a o birui. Lui nu-i este impusă moartea ca o necesitate, așa cum ne este impusă nouă. De aceea El moare pentru alții, nu pentru Sine. El nu avea păcatul imprimat în firea Sa, ca noi toți, pentru că S-a născut ca om prin voia Sa.

Existând din veșnicie ca Dumnezeu, El a luat firea omenească, dar a încadrat-o în ipostasul dumnezeiesc. Dacă s-ar fi născut ca orice om din păcat, prin pasiune omenească, ar fi murit pentru El și nu pentru noi. Ar fi rămas în moarte ca orice om, deci nu ar fi înviat. Intrarea în Ierusalim este o prefigurare a Intrării în Ierusalimul ceresc. Astfel, nu întâmplător noi cântăm în noaptea de Paști: "Luminează-te, luminează-te noue Ierusalim".

În legătură cu acest eveniment, evanghelistul Matei notează: "Spuneți fiicei Sionului: Iată împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină, pe mânz, fiul

cele de sub jug" (Matei 21, 5).

Floriile și mînzul asinei

În interpretarea Sfinților Părinți, asina preinchipuie poporul iudeu, în timp ce mînzul prefigurează neamurile care urmau să fie chemate la credință. Această interpretare este dreaptă, pentru că știm că iudeii Îl vor prigoni pe Hristos și păgânii Îl vor primi. Cei mai mulți dintre păgâni vor fi purtători de Hristos de-a lungul istoriei și vor intra cu El în Ierusalimul de sus, în Împărăția cerurilor.

"Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru El și I le-au făcut Lui". În general, ucenicii au înțeles foarte puțin din ceea ce s-a întâmplat cu Învățătorul lor până când El le-a sporit înțelegerea (Luca 24,45) și Duhul lui Dumnezeu i-a luminat cu limbi de foc. Numai atunci au priceput ei toate lucrurile, aducându-și-le aminte.

Sfântul Ignatie Brancianinov vede în "Mînzul asinei" și altceva. Acest mînz îl descoperă pe omul mînat de pofta dobitocesti, lipsit de libertatea sa duhovnicească, legat de împătımire și de obișnuința vieții trupești. Învățătura lui Hristos desface asinul de iesle, adică de împlinirea vooi păcătoase și trupești. După aceea, Apostolii aduc asinul la Hristos, își pun pe asin hainele: pe el Se așază Domnul și săvârșește pe el intrarea în Ierusalim.

Asta înseamnă că după ce omul părăsește viață păcătoasă, este adus la Evanghelie și îmbrăcat, ca în niște haine apostolesti, în cunoașterea lui Hristos și a poruncilor Lui. Atunci Se așază pe el Domnul, arătându-i-Se duhovnicește și sălășluind duhovnicește în el, precum a binevoit a făgădui: "Cela ce are poruncile Mele și le păzește pe ele, acela este cel ce Mă iubește: și cel ce Mă iubește, iubit va fi de Tatăl Meu. De Mă iubește cineva, a grăit El, cuvîntul Meu va păzi; și Eu îl voi iubi pe el, și Mă voi arăta lui; și Tatăl Meu îl va iubi pe el, și la el vom veni, și locaș la dânsul vom face" (Ioan 14, 21, 23).

Astfel, Hristos Se așază pe însușirile firești ale omului care s-a supus Lui, care și-a însușit învățătura Lui cea atotsfântă, și îl aduce, șezînd pe el, în cetatea duhovnicească a lui Dumnezeu, în Ierusalimul al cărui ziditor este Dumnezeu, nu omul.

Mulțimea Îl primește pe Mîntuitorul în Ierusalim cu aceste cuvinte: "Osana Fiului lui David; binecuvîntat este Cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!" (Matei 21, 9). Învierea lui Lazăr era cauza căreia i se datora, în cea mai

mare măsură, această primire însuflețită. Dar să nu uităm, că același popor care-L slăvise și-L primise ca pe un împărat, peste câteva zile va striga, incitat de farisei și de cărturari: "Răstignește-L! Răstignește-L!".

Evreii care participau la această sărbătoare, așteptau de la Hristos să fie un conducător care să modifice situația politică în folosul lor, și nu un Dumnezeu coborât printre oameni, spre a-i izbăvi de păcat. E adevărat că au existat și mulți iudei care s-au dăruit Domnului, crezând în El fără șovăială.

Florile și ramurile de salcie

După modelul mulțimii din cetatea Ierusalimului care l-a întâmpinat pe Mântuitorul cu ramuri de finic, Biserica Ortodoxă a rânduit ca în această zi să împartă credincioșilor ramuri de salcie binecuvântate. Ramurile de salcie simbolizează biruința asupra morții.

În duminică Floriilor, Biserica a rânduit să fie dezlegare la pește. În seara acestei duminici, încep deniile din săptămâna Sfintelor Patimi.

Adrian Cocoșilă

Sursa: crestinortodox.ro

SMERENIA ȘI MÂNDRIA

Smerenia este cugetul inimii noastre, care ne încredințează că suntem mai păcătoși decât toți oamenii și nevrednici de mila lui Dumnezeu. Când ne defăimăm pe noi înșine, nu înseamnă că avem smerenie. Ci, atunci când altul ne ocărăște și ne defăimează, încă în public, iar noi răbdăm și zicem: "Dumnezeu i-a poruncit fratelui să mă ocărăscă pentru păcatele mele", aceasta este smerenia cea adevărată. Deci, să primim toate ca din mâna și cu voia lui Dumnezeu. Când te ocărăște cineva, Dumnezeu îi poruncește să te ocărăscă. Când îți ia cineva vreun lucru, Dumnezeu îi poruncește să-l ia, ca să te facă călugăr. Când te mută de ici-colo mai marele tău, Dumnezeu îți schimbă locul, ca să-ți schimbi și năravul și obiceiul. Asta ar fi smerenia cea adevărată.

Iar mândria, dimpotrivă, este atunci când te încrezi în tine, în mintea și puterile tale; când socotești că ești mai priceput decât altul, mai bun decât altul, mai frumos decât altul, mai sporit în fapte bune și mai plăcut lui Dumnezeu decât altul. Atunci ești stăpânit de păcatul cel urât al mândriei, de care să ne ferească pe toți

mila lui Dumnezeu și nu vom greși niciodată. Să vă ajute Dumnezeu cu harul Lui să vă folosiți de restul vieții, sporind în fapte bune, și mai întâi în smerenie și dragoste, ca să vă mântuiți sufletele voastre și să folosiți și pe alții, îndemnându-i spre Hristos.

Părintele Paisie Olarul

sursă: crestinortodox.ro

GRIJA CARE NE SCAPĂ DE GRIJI

"Grija omului de Dumnezeu simplifică grija omului de om. Așa, omul va avea de toate" (Părintele Arsenie Boca). Fiecare păcat aduce cu sine o nouă grijă, drept pentru care, cu cât va ajunge omul mai împătimit, cu atât el va fi sfâșiat de mai multe griji (îngrijorări, temeri). Grija de căpătâi a fiecărui om trebuie să fie mântuirea. Cu cât omul se va îngriji mai mult de mântuirea să, cu atât grijile lumești se vor împuțina.

Cei care se lasă în seama lui Dumnezeu, sunt scăpați de griji, El rânduind toate cum voiește și cum este mai de folos fiecăruia. "Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi" (I Petru 5, 7). Dumnezeu are grijă de împlinirea trebuințelor oamenilor, nu însă și a poftelor; dacă trebuințele sunt cele ce țin de firea dată de Dumnezeu, poftele sunt cele stărnite ulterior de oameni, căutând în chip pătimăș cele peste trebuința firii. "Aruncă spre Domnul grijas ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului" (Psalm 54, 25).

Grija care ne scapă de griji

Fariserii instigau mulțimile să vorbească împotriva lui Iisus Hristos, în vreme ce El le spunea ucenicilor: "Oricine va mărturisi pentru Mine, înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el, înaintea îngerilor lui Dumnezeu" (Luca 12, 8). Într-un moment de liniște, un om din mulțime îl roagă pe Iisus să îl ajute în dobândirea unei moșteniri: "Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea." Omul acesta nu a înțeles nimic din absurda luptă a oamenilor cu Dumnezeu, care se petrecea sub ochii lui. Dacă ar fi înțeles durerea lui Dumnezeu, mărturisind dreptatea lui Iisus, ar fi încetat de la sine vrajba sa. Pentru că nu a făcut acest lucru însă, el a auzit de la Mântuitorul: "Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi? Vedeți și păziți-vă de toată lăcomia, căci viață cuiva nu stă în prisosul avuțiilor sale" (Luca 12, 13-15).

Cu cât ne vom îngriji mai mult de cele ale lui Dumnezeu, cu atât Dumnezeu se va îngriji mai mult de cele ale noastre. De aceea, zice proorocul: "N-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminția lui cerând pâine" (Psalm 36, 25). Trăind cu nădejde în purtarea de grijă a lui

Dumnezeu, creștinii arată în viața lor tăria credinței. Întorcând spatele lui Dumnezeu, cel necredincios ajunge zdrobit de griji, neștiind că "în deșert se tulbură tot muritorul".

Autonomia omului, căutată de tot mai mulți oameni, este un mare păcat. Munca săvârșită din credință este binecuvântată, pe când munca săvârșită în sine, nădăduind greșit, ajunge zadarnică. Dacă munca ar fi cea care ne ține în viață, atunci munca ar trebui să fie dumnezeul nostru. A se strădui omul peste puteri este o nebunie. Dumnezeu este Cel care ne dăruiește toate, iar nu munca în sine. Omul trebuie să se îngrijească numai de ceea ce ține de el, adică să aibă nădejde în dragostea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu, fără de care nimic nu este cu putință.

Părintele Arsenie Boca spune: "Dacă omul Îl va exclude pe Dumnezeu de la conducerea lumii și a vieții, ceea ce oricum nu e posibil, va avea și atunci cele de trebuință, însă precum un hoț, iar nu precum un fiu, până ce va ajunge să nu mai aibă nimic. Dumnezeu nu se lasă expropriat."

Chiar nevrând, trebuie să trăim prin credință. Când israeliții erau conduși de Dumnezeu, prin pustie, nu le era îngăduit să aibă grija zilei de mâine, căci hrana se strică. Tot așa și acum, pâinea noastră noi o cerem pentru "astăzi", iar nu pentru mâine. Acest lucru nu implică inconștiență sau indiferență, ci credință vie. Mântuitorul a spus: "Nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbraca? Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adauga vouă" (Matei 6, 31-33). Cu toate acestea, încă și astăzi, oamenii caută mai mult mâncarea, hainele și bunurile cele trupești, decât Împărăția lui Dumnezeu, trecând cu vederea faptul că, grija de a dobândi Împărăția, aduce cu sine toate cele de trebuință, lipsindu-ne de mulțimea grijilor.

Teodor Danalache
Sursa: crestinortodox.ro

PROGRAM LITURGIC

Duminică

orele 8:00 - 11:30 Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie

orele 17:00 - 18:30 Paraclisul Maicii Domnului

Luni

orele 17:00 - 18:30 Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Miercuri

orele 8:00 - 9:00 Sfânta Liturghie

orele 17:00 - 18:30 Slujba Aghiazmei mici și rugăciuni de sănătate

Vineri

orele 17:00 - 18:30 Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Sâmbătă

orele 8:00 - 9:00 Sfânta Liturghie, Parastase

orele 17:00 - 18:00 Vecernie

DIN ACEST NUMĂR

Sfântul Mucenic Gheorghe - pag 1, 2

Floriile - Intrarea Domnului în Ierusalim - pag 3, 4, 5

Smerenia și mândria - pag 5, 6

Grija care ne scapă de griji - pag 6, 7

Program Liturgic - pag 8

Din acest număr - pag 8

